

PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 39/23

U Luxembourggu 2. ožujka 2023.

Presuda Suda u predmetu C-477/21 | MÁV-START

Dnevni odmor dodaje se tjednom odmoru, čak i kad mu izravno prethodi

Tomu je tako i kad nacionalno zakonodavstvo radnicima odobrava tjedni odmor u trajanju koje je dulje od onog koje se zahtijeva pravom Unije

Strojovođa vlaka koji je zaposlen u društvu MÁV-START, mađarskom nacionalnom željezničkom prijevozniku, osporava pred sudom u Miškolcu odluku svojeg poslodavca da mu ne odobri razdoblje dnevnog odmora u trajanju od najmanje jedanaest sati bez prekida (na koje radnik, u skladu s Direktivom o organizaciji radnog vremena, ima pravo unutar svakog 24-satnog razdoblja) kad to razdoblje prethodi razdoblju tjednog ili godišnjeg odmora ili slijedi nakon takvog razdoblja. Društvo MÁV-START, pak, tvrdi da, s obzirom na to da se kolektivnim ugovorom koji se primjenjuje u ovom slučaju odobrava najkraće razdoblje tjednog odmora (najmanje 42 sata) koje je osjetno dulje od onog koje se zahtijeva Direktivom (24 sata), ono navedenom odlukom ni na koji način ne stavlja svojeg zaposlenika u nepovoljan položaj.

Sud u Miškolcu pita Sud osobito je li, na temelju Direktive, razdoblje dnevnog odmora koje je dodijeljeno paralelno s razdobljem tjednog odmora dio tog tjednog odmora.

U svojoj današnjoj presudi Sud navodi da su razdoblja dnevnog i tjednog odmora dva autonomna prava kojima se nastoje postići različiti ciljevi. **Dnevni odmor** radniku omogućuje da se udalji od svojega radnog okruženja na određeni broj sati koji ne samo da moraju biti uzastopni nego i **neposredno se nastavljati na razdoblje rada**. **Tjedni odmor** radniku omogućuje da se odmori u okviru svakog **sedmodnevnog razdoblja**. Stoga je **potrebno radnicima jamčiti stvarno uživanje svakog od tih prava**.

Međutim, situacija u kojoj bi dnevni odmor činio dio tjednog odmora oduzela bi bît pravu na dnevni odmor, lišavajući radnika stvarnog korištenja tim pravom kada se koristi svojim pravom na tjedni odmor. U tom kontekstu Sud utvrđuje da se Direktiva ne ograničava na općenito određivanje najkraćeg trajanja razdoblja tjednog odmora, nego izričito navodi da se to razdoblje dodaje onom koje treba priznati na temelju prava na dnevni odmor. Iz toga slijedi **da razdoblje dnevnog odmora nije dio razdoblja tjednog odmora, nego mu se dodaje, čak i ako mu izravno prethodi**.

Sud također navodi da odredbe o najkraćem trajanju tjednog odmora predviđene mađarskim propisom, koje su povoljnije u odnosu na Direktivu, ne mogu lišiti radnika drugih prava koja su mu dodijeljena tom direktivom, a osobito prava na dnevni odmor. Stoga se **dnevni odmor mora odobriti neovisno o trajanju tjednog odmora koje je predviđeno primjenjivim nacionalnim propisom**.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da u okviru postupka koji se pred njima vodi upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge

nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

Snimke s objave presuda nalaze se na „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Ostanite povezani!

